Beatrice Masini

KUSHA VE İNCİLER

GÜZEL, AÇIKGÖZ, CESUR KIZLAR

Çeviren: Nükhet Amanoel ■ Resimleyen: Desideria Guicciardini

CAN ÇOCUK

Yayın Koordinatörü: İpek Şoran
Editör: Tuğçe Özdeniz
Son Okuma: Seda Ateş
Kapak ve İç Tasarım: Gözde Bitir Tufan
Tasarım Uygulama: Güldal Yurtoğlu

1. Basım: 2000 adet, Aralık 2018
ISBN 978-975-07-3914-9
Kusha e le perline, Beatrice Masini
© 2012, Edizioni EL S.R.L., Trieste, İtalya
© Can Sanat Yayınları A.Ş., 2018
Tüm hakları saklıdır. Tanıtım için yapılacak kısa alıntılar dışında yayıncının yazılı izni olmaksızın hiçbir yolla çoğaltılamaz.

Can Sanat Yayınları Yapım ve Dağıtım Tic. ve San. A.Ş.
Yayıncı Sertifika No: 31730
Hayriye Caddesi No. 2, 34430 Galatasaray, İstanbul
Telefon: (0212) 252 56 75 - 252 59 89 Faks: 252 72 33
cancocuk.com cancocuk@cancocuk.com

Kapak Baskı: Saner Basım Hizmetleri San. ve Tic. Ltd. Şti.
Sertifika No: 35382; Adres: Maltepe Mah. Litrosyolu Sok.
2. Matbaacılar Sit. No: 2/4 2BC 3/4 Zeytinburnu, İstanbul
İç Baskı ve Cilt: Türkmenler Matbaacılık Rekl. San.
ve Tic. Ltd. Şti.; Sertifika No: 12584; Adres: Maltepe Mah.
Gümüşsuyu Cad. No:16 Topkapı, İstanbul

Bu kitabın sahibi:

.....

Yazarın yayınevimizden çıkan diğer kitapları:

BİLMECE BİLEN KIZ
EJDER ÇOCUK
GİZEMLİ MİÇO
INA MAĞARADA
KOCAMAN AYAKLI ÇOCUK
KORKUSUZ ISABELITA
KRAL KIZININ ARMAĞANI
SİVRİ UZUN DİŞLER
YALANCI AYNALAR

Beatrice Masini

Beatrice Masini, doğup büyüdüğü şehir olan Milano'da yaşıyor. Yazarlık dışında çevirmenlik, editörlük ve gazetecilik yapıyor; fakat hepsinden önemlisi iki çocuk annesi. Masini, birçok edebi türde ve farklı konular hakkında yazıyor. Tüm yazdıklarında günümüz çocuklarını her yönüyle yansıtabilmek için olağanüstü hassasiyet gösteriyor. Yazmaya ve okumaya çok düşkün olan Masini'nin otuzun üzerinde kitabı birçok dile çevrildi. 2004'te "En İyi Yazar" olarak İtalya'nın "Premio Andersen" ödülüne değer bulundu. Aynı zamanda *Harry Potter* kitaplarını da İtalyancaya kazandırdı.

KUSHA VE İNCİLER

GÜZEL, AÇIKGÖZ, CESUR KIZLAR

İçindekiler

Giriş, 9
Birinci Bölüm, 11
İkinci Bölüm, 18
Üçüncü Bölüm, 25
Dördüncü Bölüm, 34
Beşinci Bölüm, 41
Altıncı Bölüm, 53
Son, 63

“Köyümü öyle çok özledim ki… Fakat Roma da güzel şehir doğrusu, bir sürü sarayı var. Üstelik epey de gürültülü. Mermer kadar beyaz, çamur kadar siyah bir yer… Benim memleketimse rengârenktir. Gökyüzü, hayvanlar, meyveler… Biliyorum, bir gün döneceğim oraya…”

Kusha

Kusha kimdir?

Babasının adı: *Kudu*

Annesinin adı: *Kenza*

Alâmetifarikası: *Kıpkıvırcık saçları*

En sevdiği oyuncak: *Artık oyun oynamıyor*

En sevdiği hayvan: *Lemur*

En sevdiği tatlı: *Kahverengi şeker*

Büyülü rengi: *Kırmızı*

Şans getiren eşyası: *Beyaz bir inci*

Büyüyünce ne olacak: *Mücevher tasarımcısı*

Giriş

Antik Roma'da asilzadelerin, yani soylu ve zengin ailelerin sayısız hizmetçisinin olması sıradan bir durumdu. Bu hizmetçilerin arasında birçok köle de bulunurdu. Köleler sahip olunan birer maldı. Mobilya ya da başka eşyalar gibi alınıp satılırlardı. Akıllı uslu davrandıklarında ya da sahiplerine büyük faydaları dokunduğunda, özgür bırakıldıkları olurdu, böylelerine *azade* denirdi.

Bu kitap, teni abanoz ağacı kadar koyu bir çocuk köleyi anlatıyor. İsmi Kusha. Afrika'dan alınıp Roma'da Flavia ailesine satılmıştır. *Flavus,* Antik Roma'da konuşulan Latin dilinde sarışın anlamına gelirdi. Siyah

tenli bir çocuğun kendisinden bu kadar farklı bir aileye düşmesi olacak şey değildi.

Kusha'nın, hem talihi hem de kötü kaderi işte böyle başladı. Eninde sonunda o kötü kaderden sıyrılmayı başardı. Çünkü tıpkı kitap dizimizin başlığı gibi güzeldi, açıkgözdü ve cesurdu. Yoksa neden onun hikâyesini anlatalım ki?

Birinci Bölüm

İşte burada küçük bir köle, kendini bilmediği topraklarda, yabancı bir evde bulur ve duruma ayak uydurmaya çalışır.

Afrika'daki Nubiya bölgesi, Mısır'ın güneyinde yer alırdı ve eski zamanlarda büyük zenginliklere sahipti. Yeraltındaki altın madenleri, dünyanın dört bir yanından köşeyi dönmeye hevesli, vicdan yoksunu insan sürüsünü kendine çekerdi. Bu insanlar altın bulamadıklarında karşılarına ne çıkarsa onu alırlardı, örneğin insanları... Yani köle olarak satılabilecek kadın ve çocukları...

Kusha, bir köle taciri tarafından kaçırılıp Roma'nın pek de uzağına düşmeyen bir deniz kenti olan Ostia'nın pazarında, Flavio adındaki bir Roma asilzadesine satılmış Nubiyalı bir kız çocuğuydu. Flavio faytonuna at aramak için pazara gitmişti. Fakat o gün satışa çıkanlar sadece güçten düşmüş atlardı. Köle tacirinin tezgâhı böylece dikkatini çekti. İyi bir adamdı Flavio, bir sürü el, bacak ve ayağın arasında ezilme tehlikesiyle karşı karşıya kalan koyu ve parlak tenli kız çocuğunu görünce ona acıdı. Satıcıya bir teklifte bu-

lundu. Vicdansız tüccar, köle bir çocuk için akıl almaz bir ücret isteyerek fiyatı ikiye katladı. Fakat Flavio kararını çoktan vermişti, gerekeni ödedi ve kızcağız yıkanıp karnını bir güzel doyursun, üzerindeki paçavra yerine yeni, temiz, güzel bir elbise giysin diye önce bir mola verdi ve ardından onu alıp götürdü.

Kusha'nın kaçırılmadan önceki hayatına dair pek bir şey bilmiyoruz, onu öyle bir korkutmuşlardı ki neredeyse bildiği her şeyi unutmuştu. Fakat tahmin yürütebiliriz: Günün birinde, ormanda bir başına gezinirken tüccar ve adamları tarafından bir ağla, tıpkı bir kuş veya bir domuz yavrusuymuşçasına yakalandı, diyelim. Ağladı, bağırdı, tepindi ama tüccarın adamları kaçıp kurtulmayı başaramayacağı kadar güçlüydü. Böylece onu sımsıkı bağladılar ve diğer kölelerle birlikte

denize doğru, Nil Nehri boyunca ilerleyen bir tekneye bindirdiler. Orada kendilerini bekleyen gemiyle, çekilmez yolculuklarının diğer kısmına başladılar. Flavio onu Ostia pazarında fark ettiğinde, kız ülkesinden ayrılalı dört ay olmuştu. Kusha kir pas içindeydi ve bir deri bir kemik kalmıştı. Çünkü iştahı yoktu, ailesini çok özlüyordu, üstelik tüccar hain adamın tekiydi ve kölelerine çok az yiyecek veriyordu. Kusha pek az Latince kelime öğrenmişti. Kölelere emrederken kullandıkları çirkin, kaba kelimelerdi bunlar. Ne zaman ki Flavio kızcağızla bir başına kaldı, belki de hata ettim, dedi kendi kendine. Çocuk iyi beslenmemişti, bir kere temizlenip paklanınca apaçık ortaya çıkmıştı bu, belki de hayatta kalmayı başaramayacaktı. Üstelik Flavia kızlarıyla nasıl iletişim kuracaktı?

Fakat Kusha fazlasıyla açıkgözdü ve önüne sunulan fırsatı değerlendirmesi gerektiğini hemen anladı. Karşısında duran açık tenli, kızıl saçlı, baştan aşağıya beyazlara bürünmüş bu adam tuhaftı ve biraz korkutucuydu. Fakat kendisine bakışından aslında kötü niyetli olmadığı anlaşılıyordu. Onunla

hayat daha katlanılır bir hal alırdı belki. Böylece Kusha Roma'ya varıp kölelerin odasına yerleşir yerleşmez, gözlerini dört açtı ve en kısa zamanda çok şey öğrenmeye çabaladı. Aklı ve el çabukluğu sayesinde ve henüz bir çocuk olduğundan patronlarının dilini, evin düzenini ve kendisinden bekleneni çok geçmeden kavradı. Flaviaların evinde iyi yaşanıyordu, hizmetkârlarla kölelerin bolca yemeği vardı. Köle oldukları için hep çok çalışıyorlardı. Fakat hırsızlık yapıp işleri karmaşık hale getirmedikleri sürece ne kötü muamele görüyor ne de dayak yiyorlardı. Kusha da evet demeyi, diz çökmeyi öğrenmişti. Kendisine verilen tüm görevleri yerine getiriyordu. Çocuk olduğu için çocukların yapabileceği türden görevlerdi bunlar. Tüyle vazoların tozunu almak, mutfakta meyve ve sebzelerin kabuğunu soymak, erzak almaya gitmek gibi… İsrail'den gelen Sefora adında, etine dolgun bir aşçı ona kol kanat germişti, kızcağızı mutfakta hep yanı başında tutmaya başlamıştı. Efendilerinin masasına gidecek en lezzetli lokmalardan tatmasına izin veriyordu. Böyle böyle Kusha gelişip güçlenmiş,

teni yeniden parlamaya başlamıştı; gözleri de öyle tabii. Bakışlarının ardında evini ve eski hayatını kaybetmiş olmanın büyük kederi yatıyordu ama bu konuda diğer kölelerden bir farkı yoktu. Onu anlıyor, daha az yalnız hissetmesi için ona şefkat gösteriyorlardı.